Ἀπ. ιε΄ κεφ.

περὶ ποσοῦ διαιρεθῆ κἀά.

1. Πῶς ἔστιν. ὅτι ποσόν ἐστι τὸ μέγεθος ᾗ πλῆθος ἁπλῶν ὄντων.
2. ποσαχῶς λεγέται. ὅτι διχῶς
   τὸ μὲν γὰρ συνεχές. περὶ οὗ διαιρεθῆ δύο
   1. Πῶς ἔστιν. ὅτι ζωνεχὲς ποσόν ἐστιν, οὗ τὰ μόρια κοινῷ ὅρῳ ἑνοῦται ἄλληλα συνάπτει.
   2. πόσα εἴδη. ὅτι τρία.
      1. ἡ γραμμή. ἔστι δὲ μῆκος ἀπλατὲς οὗ τὰ μόρια συνάπτει ἓν κοινῷ ὅρῳ τῇ στιγμῇ.
      2. ἐπιφάνεια. ἔστι δὲ πλάτος ᾗ μῆκος, οὗ τὰ μόρια κοινῷ ὅρῳ συνάπτει τῇ γραμμῇ.
      3. σῶμα. ἔστι δὲ μέγεθος παντὸς μήκους, πλάτους ᾗ βάθους, οὗ τὰ μόρια συνάπτει κοινῷ ὅρῳ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἢ γραμμῇ.
   4. χρόνος. ἔστι δὲ ποσὸν συνεχές, οὗ τὰ μέρη τὸ, τε παρελήλυθός ᾗ τὸ μέλλον συνάπτει κοινῷ ὅρῳ τῷ νῦν.
   5. [illegible] τὸ δὲ διωρισμένον. περὶ οὗ διαιρεθῆ δύο. [illegible] τόπος. ἔστι δὲ συνεχές, οὗ τὰ μόρια συνάπτει ἀλλήλοις κοινοῖ ὅρῳ, καθ' ἃ περ συνάπτει τὰ ἓξ περὶ σχηματίζει σώματος μέρη.
      1. Πῶς ἔστιν. ὅτι ποσὸν διωρισμένον ἐστίν, οὗ τὰ μόρια δεῖ κοινῷ ὅρῳ ἑνοῦσθαι ἄλληλα συνάπτειν.
      2. πόσα εἴδη. ὅτι δύο
         1. ἀριθμός. ἔστι δὲ πλῆθος μονάδων.
         2. λόγος. ἔστι δὲ πλῆθος συμμαβῶν μακρῶν ᾗ βραχέων.
3. αἱ ἰδιότητες αἵνες. ὅτι πρὸς εἴδη.
   1. Πῶς ποσῷ ἓν δεῖν ἐστιν ἐναντίον. ἢ δεῖξις ἁπλῆ ὅτι τὸ ποσὸν τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον ἔοικε φαίνη, ᾗ τὸ μέγα τῷ μικρῷ, ἴσως ἁπλῶς τῶν πρός τι ὄντα.
   2. ἢ ἔοικε πρὸς ποσὸν ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον ᾗ ἧττον. οἷον τὸ δίπηχυ. ἢ μᾶλλόν ἐστιν ἕτερον ἑτέρου μᾶλλον δίπηχυ.
   3. ἴδιον μάλιστα τοῦ ποσοῦ, τὸ ἴσον τε ᾗ ἄνισον λέγεσθαι. οἷον, σῶμα ἴσον ᾗ ἄνισον, ᾗ ἀριθμὸς ᾗ λόγος, ᾗ τόπος ἴσος ᾗ ἄνισος.